

Hantering av avfall från utvinningsindustrin

Miljödepartementet

2003-10-07

Dokumentbeteckning

KOM (2003) 319 slutlig

Förslag till Europaparlamentet och rådets direktiv om hantering av avfall från utvinningsindustrin

Sammanfattning

Genom detta förslag skall minimikrav införas för att förbättra hanteringen av avfall från utvinningsindustrin. Dessa skall bland annat beröra miljörisker och hot mot människors hälsa som kan uppstå i samband med hanteringen och bortskaffningen av sådant avfall. Genom att i synnerhet främja avfallsåtervinning skall förslaget bidra till bevarandet av resurser och minska behovet av exploatering av orörda naturresurser.

Förslaget omfattar avfall från alla sektorer inom utvinningsindustrin och bygger på individuella förutsättningar för berörda anläggningar. Bestämmelserna förväntas emellertid främst beröra de sektorer som förorsakar betydande miljö- och hälsorisker (exempelvis metallgruvor, och i synnerhet sådana där farliga ämnen används). I syfte att undvika överlappning och för att den administrativa bördan skall förbli rimlig undantas avfall som endast utgör en begränsad miljörisk från direktivets tillämpningsområde, till exempel icke förorenad matjord och avfall från prospektering efter mineraltillgångar. Förorenad mark undantas och inert avfall omfattas av ett begränsat antal bestämmelser. Dessutom undantas avfall som trots att det uppkommit i samband med mineralutvinning eller -behandling inte lämpar sig för hantering enligt bestämmelserna i detta förslag, till exempel avfall från off-shore-verksamhet.

I förslagets huvudtext ingår målen och de viktigaste kraven för avfallshanteringen. Lagtexterna kompletteras av tre bilagor med tekniska krav som kan anpassas till den tekniska utvecklingen genom ett kommittéförfarande.

- Driftsfrågor i samband med avfallshantering.
- Förebyggande av mark- och vattenförorening.
- Avfallshanteringsanläggningarnas stabilitet (särskilt dammar för bearbetningsavfall).

Förslaget innehåller följande:

En rad villkor som skall bifogas driftstillstånden: därigenom vill man se till att de avfallshanteringsanläggningar som får tillstånd vidtar tillräckliga miljö- och säkerhetsåtgärder. Villkoren skall respektera en lämplig jämvikt mellan å ena sidan den administrativa bördan för verksamhetsutövare och behöriga myndigheter när de söker eller utfärdar ett omfattande tillstånd för avfallshantering, och å andra sidan de fördelar som uppkommer i fråga om miljöskydd och olycksförebyggande.

En rad allmänna bestämmelser avseende avfallshantering: därigenom vill man se till att verksamhetsutövarna innan de inleder utvinningsverksamhet beaktar och bokför den avfallsmängd som kommer att produceras, dess egenskaper och bästa tillgängliga metoder för en lämplig säker hantering av avfallet.

Skyldigheten att redogöra för avfallets egenskaper innan det bortskaffas eller behandlas: därigenom vill man se till att avfallshanteringsmetoderna är anpassade till det berörda avfallets särskilda egenskaper, inte minst för att se till att upplag och dammar där stora mängder avfall kommer att slutförvaras förblir stabila på lång sikt.

Åtgärder för att garantera säkerheten vid avfallshanteringsanläggningar: dessa motsvarar bestämmelserna i seveso II-direktivet, dvs. en strategi för undvikande av stora olyckor, system för riskhantering samt adekvat information till allmänheten. Dessa bestämmelser avser avfallshanteringsanläggningar som utgör en stor risk och som inte kommer att omfattas av tillämpningsområdet för ett reviderat Seveso II-direktiv.

Kravet att utarbeta avslutningsplaner för avfallshanteringsanläggningar: Detta är en mycket viktig bestämmelse som skall garantera att avslutningsinsatserna blir en fast del av verksamhetsutövarens driftsplan.

Krav på en lämplig finansiell säkerhetsnivå: därigenom vill man förstärka principen om att förorenaren betalar och se till att tillräckliga medel finns att tillgå för att lämna avfallsanläggningar i tillfredsställande skick efter avslutning, exempelvis om företaget blir föremål för tvångsförvaltning, går i konkurs eller t.o.m. tillämpar företagsplundring. Detta överensstämmer med ett liknande krav i artikel 8 a iv i direktivet om deponering av avfall.

1.1 Innehåll

I **artikel 1** fastställs förslagens syften.

I **artikel 2** fastställs förslagens tillämpningsområde.

Förslaget omfattar avfall, dvs. matjord (den påverkade delen av jorden ner till C-horisont), avrymningsmassor, gråberg och bearbetningsavfall som producerats i samband med utvinning och/eller bearbetning av mineraltillgångar på land, med undantag för avfall som inte är specifikt för utvinningsindustrin. Sådant övrigt avfall som hushållsavfall, spillolja, använda batterier, uttjänta fordon osv. kommer även i fortsättningen att omfattas av gällande bestämmelser i ramdirektivet om avfall (75/442/EEG), direktivet om deponering av avfall (1999/31/EG) eller annan särskild EU-lagstiftning, beroende på den berörda avfallshanteringsverksamhetens mål och omfattning.

Tillämpningsområdet formuleras så att det överensstämmer med undantaget enligt artikel 2 b ii i ramdirektivet om avfall, i syfte att garantera rättslig klarhet.

Avfall från utvinningsindustriers offshore-verksamhet undantas från det föreslagna direktivets tillämpningsområde eftersom denna verksamhets särdrag gör att de tekniska åtgärder som ingår i detta förslag och som är avsedda för mineralutvinning på land inte låter sig tillämpas på offshore-verksamhet. Sådant avfall kommer även fortsättningsvis att omfattas av bestämmelserna i ramdirektivet om avfall.

Icke-förorenad mark undantas från förslagens tillämpningsområde, och inert icke-farligt avfall omfattas endast av ett begränsat antal bestämmelser, med tanke på den relativt låga risk som hanteringen av sådant material medför. Detta är en parallell med liknande undantag från tillämpningsområdet för direktivet om deponering av avfall. Kommissionen anser att det på så sätt är möjligt att finna en jämvikt mellan de rättsliga krav som små och medelstora företag (som vanligen är producenterna av sådant avfall) måste uppfylla, och skyddet av miljön.

Avfall från utvinning och/eller behandling av mineraltillgångar som transporteras ut ur det område där det produceras (t.ex. borrhävar från hålboringar som anförtros en entreprenör för bortskaffning) undantas också från förslagens tillämpningsområde och omfattas endast av bestämmelserna i direktivet om deponering av avfall. Därigenom vill man undvika att det uppstår kryphål i EU-lagstiftningen för avfallshanteringsverksamhet som inte genomförs på plats.

Beträffande prospektering har kommissionen föreslagit att med tanke på de små mängder avfall detta ger upphov till och för att undvika onödiga bördor för utvinningsindustrin inte ändra den gällande lagstiftningen. Detta innebär

konkret att bestämmelserna i direktiv 75/442/EEG fortsätter att gälla, i synnerhet artiklarna 4 och 8 i det direktivet.

Kommissionen anser att avfall från utvinningsindustrin uppvisar vissa särdrag och egenskaper som gör det olämpligt att tillämpa direktivet om deponering av avfall på denna typ av avfall. Därför undantas avfall som täcks av detta förslag från bestämmelserna i direktivet om deponering av avfall.

I **artikel 3** fastställs de definitioner som behövs för detta direktivs syften.

Inert avfall definieras i **artikel 3.2** på samma sätt som i direktivet om deponering av avfall.

Definitionen av mineraltillgångar (**artikel 3.3**) innehåller exempel på mineraler och organiska och oorganiska sammansättningar som anses omfattas av utvinningsindustrins ekonomiska verksamhet.

Definitionen av utvinningsindustri (**artikel 3.4**) har plockats från en liknande definition i direktiven 92/91/EEG och 92/104/EEG. I det sammanhanget har man undvikit att använda termer som "gruva" och "stenbrott" för att visa att detta förslag, trots alla rättsliga skillnader mellan de olika medlemsstaterna i fråga om typ av utvunna och/eller bearbetademineral, avser avfall från alla utvinningsindustrins sektorer.

Bearbetning definieras i **artikel 3.5** på ett sätt som tydliggör att smältning och/eller metallurgisk verksamhet som omfattar termiska processer inte berörs av detta förslag. Däremot omfattar definitionen avfall som producerats vid mineralbehandling på en annan plats än där mineralerna utvunnits (till exempel bauxit som importerats från länder utanför unionen och som ger upphov till rött slam när den använts för aluminiumframställning).

I **artikel 4** fastställs allmänna krav för säker hantering av avfall från utvinningsindustrin. Alla åtgärder som vidtas skall grundas på bl.a. bästa tillgängliga teknik enligt definitionen i direktiv 96/61/EG. Sådan bästa tillgängliga teknik utvecklas av Europeiska IPPC-byrån i Sevilla (Spanien) och kommer inom kort att offentliggöras i form av ett s.k. BAT-dokument (BAT – best available technique). Kommissionen anser att denna metod gör det möjligt att garantera högsta möjliga miljöskyddsnivå på ett sätt som ger rättslig säkerhet utan att medföra onödiga bördor för industrin.

I **artikel 5** föreskrivs det att verksamhetsutövaren skall utarbeta en avfallshanteringsplan. Genom den bestämmelsen, i kombination med artikel 7.2 c, kommer man att kunna se till att verksamhetsutövaren förser de behöriga myndigheterna med alla uppgifter som behövs för att förebygga eller begränsa avfallshanterings miljöeffekter.

Genom korshänvisningar till artiklarna 11-12 och bilaga II spelar avfallshanteringsplanerna och deras innehåll en avgörande roll i förslaget. Kommissionen anser att sådana avfallshanteringsplaner kommer att vara ovärderliga redskap för verksamhetsutövarna och möjliggöra korrekt och tidig planering av avfallshanteringsmetoder som begränsar

avfallsproduktionen och dess skadliga effekter och samtidigt främjar återvinning och lämplig återanvändning av utvunnet material.

2003/04:FPM08

I **artikel 5.6** fastställs uttryckligen möjligheten att sammankoppla innehållet i denna avfallshanteringsplan med andra, liknande instrument som utvecklats på grundval av nationella lagar eller gemenskapslagstiftningen. Därigenom vill man undvika onödigt dubbelarbete för verksamhetsutövarna och de behöriga myndigheterna.

I **artikel 6**, i förbindelse med bilaga I, presenteras ett av de viktigaste elementen i detta förslag, nämligen kravet på verksamhetsutövarna att förebygga allvarliga olyckshändelser och deras negativa följder för människor och miljö. I syfte att undvika överlappningar i lagstiftningen kommer avfallsanläggningar som omfattas av kraven i direktiv 96/82/EG i dess ändrade lydelse (Seveso II-direktivet) inte att omfattas av bestämmelserna i denna artikel. Kommissionen anser att den på så sätt uppfyller det löfte som gavs vid antagandet av förslaget till ändring av Seveso II-direktivet och se till att *alla* utvinningsindustrins avfallsanläggningar som potentiellt kan ge upphov till allvarliga olyckshändelser omfattas av lämpliga förvaltningsmetoder och i synnerhet regelbundet inspekteras av de behöriga myndigheterna. Samtidigt skall det garanteras att allmänheten får tillgång till relevant information.

Den säkerhetsförvaltare som verksamhetsutövaren skall utse för daglig övervakning av strategin för förebyggande av olyckor behöver inte vara en annan person än verksamhetsutövaren. Kommissionen anser däremot att de dagliga aktiviteter som berörs av detta kommer att få mer uppmärksamhet genom att man betonar behovet av en yrkesperson på plats som bär ansvar för strategin för olycksförebyggande.

Denna artikel berör endast anläggningar med hög risk (kategori A), eftersom dessa anläggningar i princip har störst sannolikhet att ge upphov till allvarliga olyckor. De kriterier som definieras i bilaga III till förslaget kommer att garantera att alla avfallsanläggningar som kan utgöra ett allvarligt hot för miljön och folkhälsan klassificeras i kategori A.

I enlighet med bestämmelserna i Århuskonventionen¹ så som den undertecknats av Europeiska gemenskapen, och i synnerhet med artikel 7 i denna föreskrivs det i **artikel 6.6** att medlemsstaterna skall se till att den berörda allmänheten på ett tidigt stadium får faktiska möjligheter att delta i utarbetandet eller översynen av den externa planen för räddningsinsatser.

I **artikel 7** föreskrivs det att medlemsstaterna skall se till att verksamhetsutövaren har tillstånd. Där fastställs också vilka element som skall omfattas av tillståndet. Korshänvisningarna till artiklarna 5-6 och 14 garanterar att alla gällande bestämmelser om miljöskydd i förslaget beaktas

¹ Förenta nationernas konvention av den 25 juni 1998 om tillgång till information, allmänhetens deltagande i beslut och rätt till överprövning i miljöfrågor.

vid ansökan om och utfärdande av tillstånd. Därigenom kommer verksamhetsutövarna att behöva förse de behöriga myndigheterna med de uppgifter som krävs för att ansökan skall kunna bedömas. Tillståndens innehåll skall garantera att bestämmelserna i detta förslag efterlevs korrekt.

Genom **artikel 8** ges allmänheten möjlighet att granska tillståndet i enlighet med de principer och skyldigheter som ingår i Århuskonventionen. Kommissionen anser att man genom att ge allmänheten dessa möjligheter bidrar till öppenhet och insyn i förfarandet och främjar utvinningsindustrins insatser för att öka allmänhetens förtroende för dess verksamhet. Formuleringen av denna artikel är förenlig med artikel 6 i Århuskonventionen och gör det möjligt att informera allmänheten om tillståndsansökningar och att ge den möjlighet att medverka i beslutsprocessen.

Genom **artikel 9**, i kombination med bilaga III, införs ett klassificeringssystem för avfallsanläggningar som ska ta hänsyn till de sannolika följderna av olyckor med utsläpp av det avfall som ingår i anläggningen. Kriterierna för klassificering av dessa anläggningar kommer att behöva utvecklas vidare i kommittéförfarandet, eftersom det rör sig om ytterst tekniska frågor som kräver undersökningar från fall till fall.

I **artikel 10** föreskrivs vissa åtgärder avseende återfyllning, dvs. när avfall läggs tillbaka i utvinningshålet. Kommissionen vill visserligen uppmuntra detta, men anser att återfyllt avfall trots allt kräver viss beaktning för att man skall kunna garantera att det är stabilt, förebygga vattenförorening och möjliggöra adekvat övervakning.

I **artikel 11** fastställs allmänna krav och mål för konstruktion och underhåll av avfallsanläggningar. I förslaget redogörs det inte för detaljerna för den konstruktionsteknik som skall användas, eftersom man inte ansåg att detta var lämpligt i en sådan rättsakt.

I **artikel 12** föreskrivs åtgärder för att garantera att avfallsanläggningar avslutas och övervakas korrekt. Där fastställs vilka uppgifter verksamhetsutövaren skall utföra och vilken roll de behöriga myndigheterna spelar vid övervakningen av avslutnings- och efterbehandlingsförfarandena. På detta sätt vill kommissionen förebygga företagsplundring genom skrupelfria verksamhetsutövare eller när utvinningsföretag går i konkurs, genom att införa åtgärder som är förenliga med principen om att förorenaren betalar och som inte medför onödiga bördor för industrin.

I **artikel 13** ingår allmänna åtgärder för att förebygga att avfall som deponerats i en avfallsanläggning ger upphov till negativa miljöeffekter, bland annat på vatten och mark. Denna artikel ger en lämplig koppling till gällande gemenskapslagstiftning om vatten, vilket gör det möjligt att undvika överlappning av kraven.

Artikeln omfattar också en konkret bestämmelse som rör den känsliga frågan om cyanidhantering inom utvinningsindustrin. Det övre gränsvärde på 50

ppm av WAD-cyanid (weak acid dissociable – svagt syralöslig) som satts för andelen fri cyanid och cyanidföreningar i bearbetningsavfallsdammar har föreslagits av International Cyanide Management Code², som upprättats under överseende av Förenta nationernas miljöprogram (UNEP) och International Council on Metals and the Environment (ICME) Enligt de uppgifter som kommissionen förfogar över, och som har bekräftats av företrädare för industrin (Euromines) kan guldutvinningsanläggningar i EU och kandidatländerna utan problem hålla dessa gränsvärden. Kommissionen anser emellertid att den tekniska utvecklingen på detta område bör främjas så att de potentiella negativa miljöeffekterna av cyanidspill kan minskas ytterligare. Därför har man satt som mål att inom tio år från och med att detta direktiv införlivas i två steg införa ett gränsvärde på 10 ppm WAD-cyanid, vilket definitivt verkar vara uppnåeligt (redan i dag uppnår vissa guldbearbetningsanläggningar dessa låga värden). Medlemsstaterna har rätt att anta strängare miljöskyddsåtgärder än vad som föreskrivs i detta förslag.

I **artikel 14** föreskrivs att ett system för finansiella säkerheter som skall tillhandahållas av verksamhetsutövaren måste införas innan bortskaffningsverksamheten inleds. Sådana säkerheter skall täcka alla kostnader som kan uppstå för tredje part som måste sanera området om verksamhetsutövaren går i konkurs eller plundrar företaget. Den kan omfatta system som utgår från en finansprövning av det berörda företaget. Denna artikel har formulerats mycket försiktigt för att undvika att industrin belastas onödigt, samtidigt som det viktiga målet uppnås.

I **artikel 14.5** klargörs det att verksamhetsutövare inom utvinningsindustrin i enlighet med principen om att förorenaren betalar och i överensstämmelse med bestämmelserna om miljöansvar i fråga om avfallshantering så som de fastställs i direktivförslaget om ansvar för att förebygga och avhjälpa miljöskador³ måste ha lämplig täckning för sitt ansvar för miljöskador eller överhängande skadehot som uppkommer genom deras verksamhet. I bilaga I till ovan nämnda förslag omfattas ”Avfallshantering, bl.a. insamling, transport, återvinning och bortskaffande av farligt avfall och annat avfall, inbegripet övervakning av sådan verksamhet och efterbehandling av deponier, som kräver tillstånd eller registrering i enlighet med rådets direktiv 75/442/EEG av den 15 juli 1975 om avfall⁴ och rådets direktiv 91/689/EEG av den 12 december 1991 om farligt avfall⁵. Denna hantering omfattar bl.a. drift av deponier som omfattas av rådets direktiv 1999/31/EG av den 26 april

² <http://www.cyanidecode.org/>.

³ Europaparlamentets och rådets direktiv .../.../EG om ansvar för att förebygga och avhjälpa miljöskador (kommissionens förslag KOM(2002) 17 slutlig, 23.1.2002).

⁴ EGT L 194, 25.7.1975, s. 39. Direktivet ändrades senast genom kommissionens beslut 96/350/EG av den 24 maj 1996 om anpassning av bilagorna IIA och IIB till det direktivet (EGT L 135, 6.6.1996, s. 32).

⁵ EGT L 377, 31.12.1991, s. 20. Direktivet ändrades senast genom rådets direktiv 94/31/EG av den 27 juni 1994 (EGT L 168, 2.7.1994, s. 28).

1999 om deponering av avfall⁶ och drift av förbränningsanläggningar som omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/76/EG av den 4 december 2000 om förbränning av avfall⁷. Sålunda täcks utvinningsindustrins avfall redan av bestämmelserna i det föreslagna direktivet om att förebygga och avhjälpa miljöskador.

I **artikel 15** fastställs ett förfarande för samråd mellan grannländer i syfte att utbyta information och se till att allmänheten informeras om avfallsanläggningar som kan få negativa konsekvenser för deras miljö.

I **artikel 16** fastställs en av de viktigaste punkterna i förslaget: de behöriga myndigheternas skyldighet att inspektera alla avfallshanteringsanläggningar. Mot bakgrund av erfarenheterna under senare år i samband med de allvarliga olyckorna i Aznalcóllar och Baia Mare menar kommissionen att det behövs ett effektivt system för kontroll av efterlevnad om man skall kunna undvika allvarliga miljöskador.

I **artikel 16.2** föreskrivs att verksamhetsutövare skall bevara dokumentation om avfallsanläggningens konstruktion och vidare utveckling och att denna dokumentation skall lämnas över om en annan verksamhetsutövare tar över driften. Kommissionen anser att man med denna metod kan undvika allvarliga olyckor och begränsa deras följder, eftersom bristande överföring av information om anläggningar som kan ha varit i drift i tiotals år är en viktig faktor i misskötseln av sådana anläggningar.

I **artikel 17** föreskrivs att medlemsstaterna skall tillhandahålla den information som behövs för att man skall kunna bedöma om denna rättsakt varit framgångsrik och uppskatta utvinningsindustrins framtida avfallsproduktion. Det behövs framför allt information om olyckor och incidenter, så att dessa uppgifter på lämpligt sätt kan göras tillgängliga för de berörda medlemsstaterna.

I **artikel 18** föreskrivs att medlemsstaterna skall införa påföljder för brott mot de nationella bestämmelser som antagits i enlighet med detta direktiv, för att se till att företagen avskräcks från oansvarigt beteende.

I **artikel 19** föreskrivs utbyten av information om metoder för inventering och sanering av avslutade avfallsanläggningar som vållar allvarliga miljöföroreningar. Därigenom kommer miljöbelastningen från en betydande del av "det historiska arvet" att minskas.

Samtidigt föreskrivs spridning av bästa tillgängliga teknik. Sedan 2001 har kommissionen organiserat informationsutbyten om bästa tillgängliga teknik i fråga om avfallshantering i utvinningssektorn mellan medlemsstaterna och de berörda organisationerna. Resultaten av dessa initiativ planeras komma att publiceras under 2004. Medlemsstaterna bör ta hänsyn till denna information när de genomför detta direktiv.

⁶ EGT L 182, 16.7.1999, s. 1.

⁷ EGT L 332, 28.12.2000, s. 91.

I **artikel 20** fastställs bestämmelser för de åtgärder för genomförande och ändring som kommissionen kan komma att behöva vidta med hjälp av den kommitté som avses i **artikel 21**. Denna kommitté inrättas genom direktiv 75/442/EEG och omfattar sakkunniga med behövlig kompetens i fråga om hantering av avfall från utvinningsindustrin. Dessa utses av medlemsstaterna.

I **bilaga I** ingår en förteckning över punkter som skall beaktas vid utarbetandet av en strategi för förebyggande av allvarliga olyckshändelser, samt över de punkter som skall offentliggöras.

I **bilaga II** fastställs de parametrar som skall analyseras inom ramen för förfarandet för karakterisering av avfall.

I **bilaga III** fastställs kriterierna för fastställande av avfallsanläggningars riskkategori.

1.2 Gällande svenska regler och förslagets effekt på dessa

En djupare genomgång av förslagets effekt på gällande svenska regler har påbörjats. En viktig punkt är att referensen till bästa tillgängliga teknik (BAT) , inte hindrar teknikutveckling eller högt ställda krav i de enskilda fallen.

1.3 Budgetära konsekvenser

Enligt Kommissionens förklarande text så räknar man i genomsnitt på en kostnadsökning på 5-10% av de nuvarande avfallshanteringskostnaderna för många gruvor. De siffror som beräkningen grundas på är dock mycket osäkra. Effekterna i Sverige är ännu ej analyserade, men gruvindustrin har varit aktiva i förberedelsearbetet. I Sverige har vi relativt högt ställda krav genom Miljöbalken. Detta talar för att det inte kommer att bli så stor ökning av kostnaderna för svenska industrin. Det är i detta sammanhang av stor betydelse huruvida den bästa tillgängliga teknik som enligt direktivet skall läggas fast i s.k. BAT-dokument i dag tillämpas av företagen eller ej. För tillsynsmyndigheterna kommer sannolikt krav på ett mer aktivt agerande att innebära ökade kostnader. Konsekvenserna av direktivet måste dock värderas ytterligare. Kontinuerligt under direktivarbetet kommer det att behöva göras bedömningar av bl.a. effekterna för små och medelstora företag.

2.1 Svensk ståndpunkt

I den svenska översättningen finns brister i terminologin. Detta skall korrigeras i det fortsatta arbetet.

Remissbehandling och utveckling av de svenska positionerna pågår.

Generellt kan sägas att Sverige är positivt till att direktivet bygger på enskilda anläggningars specifika förutsättningar och ej på generella krav. Sverige stödjer reglering genom processer.

Direktivets omfattning, där nu även täktverksamheten ingår, bör diskuteras ytterligare.

Med tanke på det mycket långa tidsperspektivet för avfallshanteringen är det viktigt att långsiktigt hållbara lösningar eftersträvas från början. Direktivet bör vara formulerat så att det medger lokalt anpassade åtgärder och teknisk utveckling. Sverige stödjer därför allmänt upplägget att direktivet reglerar processer som planering, olycksförebyggande arbete, tillståndsprövning m. m. istället för att ange specifika tekniska krav.

Utformningen av bestämmelserna om finansiell säkerhet kräver noggranna överväganden.

Kommissionen hänvisar den tekniska regleringen till ett kommande kommittéförfarande där det BAT-dokument som är under framtagande skall vara utgångspunkt. Hur BAT-dokumentet formuleras och hur det används för att genom direktivet reglera tekniska krav blir därför avgörande. Direktivet bör därför vara tydligt om hur BAT-dokumentet skall användas.

2.2 Medlemsstaternas ståndpunkter

Behandlingen i rådsarbetsgrupp har ännu ej börjat.

Europaparlamentet förväntas börja diskutera förslaget under senhösten 2003. Preliminärt skall förslaget behandlas i plenum 9-12 februari 2004.

2.4 Remissinstansernas ståndpunkter

Den svenska gruvbranschen är i grunden positiv till ett direktiv. I tidigare inlämnade synpunkter på Working Document No 3 (2002-06-17) framför branschen bland annat att direktivet inte bör innehålla tekniska detaljer, detta bör hänvisas till BAT-dokumentet. Branschen är också tveksam till klassificeringsbegreppet. Den anser att karakterisering är viktigt men generella kriterier för klassificering fungerar sällan. Förslaget är nu ute på remiss.

3 Övrigt

3.1 Fortsatt behandling av ärendet

Det är tveksamt om förslaget hinner behandlas under innevarande år. Sannolikt kommer förhandling i rådsarbetsgrupp att inledas först våren 2004 under irländskt ordförandeskap.

3.2 Rättslig grund och beslutsförfarande

Förslaget utgår från artikel 175(1) i EG-fördraget.

3.3 Fackuttryck/termer

Utvinningsindustrin= I direktivförslaget definieras det som alla anläggningar och företag som bedriver utvinning av mineraltillgångar ovan eller under jord, inbegripet utvinning genom borrhål eller bearbetning av det utvunna materialet.

Inert=definieras enligt deponeringsdirektivet. I stort sett är inert avfall ett avfall som inte genomgår några väsentliga fysikaliska, kemiska eller biologiska förändringar.

Slurry= suspension

Tixotropi= . Egenskap hos t.ex vattenmättad jord att efter störning eller omrörning helt eller delvis återvinna förlorad hållfasthet.

C-horisont= den opåverkade jorden, dvs jord under den jord som påverkats av jordmånsprocesser.

2003/04:FPM08

Bearbetningsavfall= det fasta avfall som är kvar när mineral utvunnits ur malm med hjälp av olika tekniker.

Avrymningsmassor=det material som måste tas bort för att man ska komma ner tillfyndigheten.